

„Když chudí nemají chleba, tak at'...“ Zbořil k nadávkám na „dezoláty“

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/-Kdyz-chudi-nemaji-chleba-tak-at-Zboril-k-nadavkam-na-dezolaty-750969

19.02.2024 16:20 | Rozhovor

ROZJEZD ZDEŇKA ZBOŘILA Traktory v ulicích evropských měst jsou podle Zdeňka Zbořila protestem proti vládám a jejich neomalenosti. V Česku, kde se rozjely právě toto pondělí, tomu dodal svou tvář ministr Výborný, který tvrdí, že protestující nikdy neviděli pole, ale i jeho kolegové vykládající o dezolátech, které posílá Putin.

Foto: Hans Štembera
Popisek: Zdeněk Zbořil

Pane doktore, zemědělci pod vedením odboráře Bohumíra Dufka a podnikatele Zdeňka Jandejska ohlásili blokádu Prahy. Jejich cílem je odbourání Green Dealu a po vládě požadují, aby na tom minimálně začala pracovat a „vyřídila to v Bruselu“. Není to trochu pošetilé, když se v podstatě celá západní Evropa rozhodla Green Deal propagovat a už se na tom vydělává?

Nechci unavovat vzpomínkami na školní léta, ale hned několik významných profesorů *politických věd* tvrdilo, možná ještě dřív než před půl stoletím, že politika se odehrává na jevišti i v zákulisí a její živou i mrtvou vodou jsou hesla a symboly. *Odstraňme je a zmizí politika!* Je to výrok možná až příliš apelativní, ale pro situaci, která někomu pomáhá prosperovat, někomu přináší existenční nejistotu, docela vhodný.

Zelený úděl je propagován chaoty spíše než lidmi vážícími svá slova. Kteří navíc nedávají slovům přednost před činy a skutky. Naléhavé výkřiky o nezbytnosti spěchat za vším zeleným polekalo všechny, kteří neměří svůj život sázkami na sliby a věštěním budoucnosti. Nedůvěra k zelené budoucnosti není

odmítáním kritiky ochrany životního prostředí, ale je to obava z dalšího -ismu, z ideologizovaných a oktrojovaných životních údělů, které mají „vítězit“ nad minulostí i současností. Lidé se přirozeně obávají, že jim někdo neviditelný chce diktovat budoucnost. Nejde jen o demokracii a byrokracii, ale hlavně o přítomnost. Proto traktory ve městech a hnůj před zbyrokratizovanými evropskými i národními institucemi jsou symbolickým projevem odporu proti lhostejnosti anonymních hofrátů a jejich bezohlednosti vůči morálce života v rozpadající se společnosti.

Chcete-li, pak v České republice je to spíše kritika vlády a její neomalenosti. Třeba pana ministra Výborného, který tvrdí, že protestující nikdy neviděli pole. Anebo jiný jeho kolega, který si myslí, že traktoristy posílá do Prahy Vladimir Putin a jeho „Rusové“. Jak to pojmenovat? To jsou urážky zbabělců skrývajících se za nestoudnou pětikoalici.

Vláda protest odsoudila jako protest „dezinformační scény“ a „velkých zemědělců“ a zaštituje se drobnými zemědělci, kteří sice vyrábějí jen zlomek potravin, ale zpravidla jsou naklonění KDU-ČSL. Je to takové to „rozděl a panuj“, které je normální, nebo si Fialova vláda osobuje právo rozhodovat, kdo proti ní smí protestovat a kdo ne?

Je to především hloupost. Kdyby to vymyslel někdo ze současných členů vlády, nedivil bych se. Ale je to zřejmě horší. Tento názor spíš pochází z amorfního prostředí „poradců“, kteří nenesou odpovědnost, ale jsou přesvědčeni, že „dělají politiku“. A až bude třeba, ukryjí se za nekompetentnost svých sponzorů. Bude-li třeba, s klidem sobě vlastním odejdou středem a budou se ucházet o chléb a hry u někoho, kdo bude, opět jen dočasně, ve světle ramp.

Jak se vám vlastně jeví ta představa vlády a jejich skalních podporovatelů, že kdo se jí postaví, je „dezolát“, „proruský živel“ či „dezinformátor“? Je vlastně udržitelné bojovat proti odpůrcům tím, že je nebudete brát vážně a budete je delegitimizovat?

Historie nás učí, že to jde docela dobře. Někdy jen třeba třicet nebo čtyřicet let, někdy celá staletí. Ale má to celou řadu nevýhod. Pomluvy, kterými chtějí soupeřící strany dehonestovat „ty druhé“, a tím se zbavit oprávněnosti vést diskusi s druhou stranou, znamenají, že se na ni dívají jako na nepřítele, kterého je třeba srazit na kolena, a nikoliv jako na partnera, se kterým chtějí dosáhnout konsenzu v zájmu obecného dobra. Jednak je za tím vším skryta arogance anonymní moci, jednak, jak víme z klasika, ke kterému se hlásí celá naše vláda a občanská část společnosti, se toto vše může zhroutit jako konstrukt pod tíhou moci bezmocných. Zdání, že vulgárnost a bezohlednost někoho přesvědčí, aby se stal přítelem, nebo přátelským oponentem, je sice názor dnes až mimořádně populární. Ale asi si to budou muset ti dnes přesvědčení o své velikosti zkusit doopravdy a nejenom v té své drze upovídáné bublině. A nikoliv „... až jim bude pod okny někdo řvát“. To už se bude účtovat, jak o revolučním dění v Rusku kdysi napsal britský diplomat Bruce Lockhart. A u nás i W+V.

Jak se vlastně díváte na to, že část společnosti, která volí vládu, buď podporuje, nebo alespoň toleruje Green Deal, který znamená zdražování a omezování životní úrovně? Činí tak s vysvětlením, že to je morální a správné a ti chudší, kteří to pragmaticky odmítají, jsou prostě blbci, kteří si mají buď víc vydělat, nebo se taky uskromnit...

Jeden z hříchů posledních desetiletí není jen to, že politickou moc uchvátili lidé amorální, s nebezpečně nízkou úrovní obecného vzdělání, ale že k tomu všemu ještě nabyli hmotných statků, což jim dodalo jejich úrovni neodpovídajícímu sebevědomí. Francouzská královna Marie Antoinetta byla z dobré habsburské rodiny a říká se, že byla přesvědčena – „když chudí nemají na chleba, ať tedy jedí briošky“. Byl to výrok, který jí byl neprávem připisován, ale nebyla první ani poslední, kdo takto mohl uvažovat. To, že neskončila svůj život v podobně dobrém rozmaru, se stalo symbolem povýšenosti a hlouposti. A také neochoty uvědomit si pravý stav věcí. K radosti všech potrefených skončila na popravišti.

V České republice i v jejím blízkém a vzdáleném zahraničí žijí tisíce lidí, kteří uvažují podobně. Nemusíme jim přát podobný osud, ale mohli by si někdy uvědomit, že ani velké peníze neznamenají velké štěstí. Konečně doba umírajících úspěšných participantů na vzniku a zániku velkých hmotných bohatství stále ještě neskončila a poměry nejsou zdaleka tak stabilizované, aby si někteří mohli myslet, že by tomu tak mohlo být navěky.

Najít optimální vztah mezi chudobou a bohatstvím je v evropském prostředí vztah skoro starozákonný a ani velebená globalizace k jeho nalezení nevedla.

Blíží se nám výročí tzv. Vítězného února, tedy převzetí moci komunisty v roce 1948. A historici, kteří se k tématu vyjadřují v populárních médiích, se už víceméně shodují: nešlo až tak o výsledek geniality komunistů jako spíš selhání „demokratických politiků“, tedy establishmentu Beneše, Zenkla, Šrámka, Stránského apod. Jak to rozsoudit?

25. únor 1948 je samozřejmě jen symbolické datum. Věci, které vedly k následujícím změnám politických a ekonomických poměrů, se odehrávaly už v letech druhé světové války. Nebo byly jejím důsledkem. Byly pro ně charakteristické názory domácího a zahraničního odboje a představy „o obnově válkou zničeného národního hospodářství“. Věřím, že současná generace „mladých“ historiků bude mít jiné názory než několik generací jejich předchůdců.

Plánů bylo mnoho, některé se rodily v Moskvě, jiné v Londýně. Můj učitel na střední škole, baťovec Bohumil Glos, který byl po válce blízko tvorbě „dvouletky“, svým studentům vyprávěl, jak jezdil po válce do Londýna. Tam od Harolda Laskiho, prominentního národohospodáře, člena tehdy vládnoucí Labour Party, vozil instrukce pro československou vládu, jak a co znárodňovat. Clement Attlee s jeho názory nesouhlasil, ale znárodňování klíčového průmyslu, dolů a bankovníctví mu bylo blízké. Laski byl mj. marxista a jeho pohled na nápady moskevského zahraničního odboje mu byly, řekněme s výhradou, blízké. Domácí odboj, tehdy zejména PVVZ (Petiční výbor Věrní zůstaneme!) studoval a navrhoval až do své likvidace gestapem své představy o poválečném uspořádání státu. (Viz jeho manifest Za svobodu!)

Doba od května 1945 do února 1948 byly necelé tři roky a dnes si neumíme představit, v jakém pohybu byla celá společnost bez ohledu na pravici, levici, Hrad a silové složky státu. Dnešní redukce na „vinu“ či nevinu Beneše a komunistických a nekomunistických ministrů se nechává unést trochu mýtotočnými zkratkami Petra Pitharta, který je jen jedním z autorů zjednodušování celého problému na otázky, které zde citujete.

Jak by vlastně mohlo být možné odvrátit komunistický převrat v situaci, kdy KSČ kontrolovala bezpečnostní složky i tisk a kdy veškeré pravicové strany byly zakázané?

K redukci politického stranictví došlo po dohodě zahraničního i domácího odboje v reakci na roztržštěný systém první republiky, který byl nejen v zahraničním odboji, ale i po druhé světové válce považován za nedokonalý. Protože byl podle jejich názoru hlavním důvodem předválečných vládních krizí a konečně i změn v letech 1938–1939.

Mocenské složky státu se postupně dostávaly pod kontrolu komunistů a neměli bychom zapomínat na obdiv k Sovětskému svazu a jeho armádě, která osvobodila tehdejší Československo. Dnes pod zorným úhlem aktuální situace ve střední a východní Evropě a její propagandy se to jeví jinak. Ale neměli bychom zapomínat, že je třeba toto historické období studovat a znát, abychom mu mohli porozumět. A nejenom hádat z toho, že víme, jak to dopadlo.

Jiného 24. února, tentokrát roku 2022, začala Putinova invaze na Ukrajinu. Myslíte, že to bude poslední výročí začátku války, během něhož bude konflikt aktivně trvat?

To si nedovoluji předpovídat, protože mj. sleduji ukrajinskou TV FreeDOM, kde se situační zprávy a expertní komentáře mění skoro každou hodinu. Dnes např. jsem se dozvěděl, že u Avdijivky padlo 30 tisíc ruských vojáků, za dvě hodiny jich už bylo 46 800. Nejprve se vedly vítězné boje, za malou chvíli ukrajinská armáda takticky ustupovala do předem připravených pozic. Ruští vojáci omylem stříleli na svoje spolubojovníky. To už jsou jen další zpravodajské příběhy, kterou jsou, rusky řečeno – za hranicemi fantastiky.

Jednání ukrajinského prezidenta a jeho ministerských podřízených je podle stejného vysílače mimořádně úspěšné. Nizozemsko slibuje letadla, Dánsko svou artilerii, Německo a Česká republika všestrannou pomoc. Čína váhá. V Mnichově byla pohoda, ve Spojených státech prezident a kongresmani chtějí definitivně platit za zbraně a municí pro Tchaj-wan, Izrael a Ukrajinu. To je jen ukázka z kaleidoskopu zkreslených zpráv, které snad vymýšlí umělá inteligence.

To, že se tak mluví v jedné ukrajinské TV, není důležité, ale v jejím zpravodajství se objevují také informace, které už byly vzápětí změněny nebo popřeny. České zpravodajství opakuje zprávy ukrajinské a jen různí komentátoři nás zásobují svými úvahami, o kterých lze říci, že až na dvě tři výjimky jsou převzaty ze zahraničního, převážně britského zpravodajství.

Chceme-li vědět, abychom mohli rozumět, je dnes nad síly badatele, proti kterému stojí stěna nepravd a zkomolených informací, které nezajímají ani dobře honorované dílny placené z fondů EU a EK. Jde to tak daleko, že ani poslední tragédie, smrt a CV Alexeje Navalného, má několik verzí a těžko rozhodnout, co jsou bájná vyprávění pamětníků, vojenská lstivost a zlovůle ruských propagandistů. Nedovoluji si proto věštit a předpovídat, co bude za rok za dva. Třeba už nic nebude a teprve po mnoha letech si někde daleko budou lidi vyprávět, jak to kdysi v té retro Evropě vypadalo. Až nastane „konec historie a posledního člověka“, samozřejmě jinak, než to ještě nedávno Francis Fukuyama vymyslel.

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

131-981500247/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

Článek obsahuje štítky

Fiala , vláda , Zbořil , zemědělství , traktory , Rozjezd Zdeňka Zbořila

autor: Jaroslav Polanský

Ing. Vojtěch Munzar byl položen dotaz

živnostníci

Když nějakou povinnost odsunete, jak to dotyčnému pomůže? V případě odsunutí plateb sociálního pojištění, stejně ho bude muset zaplatit a teď jste ho ještě dost zvedli, nemyslíte, že to bude pro řadu živnostníků likvidační? Proč jste tak drastické navýšení připustili?

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů: 14

Diskuse obsahuje **19 příspěvků**

[Vstoupit do diskuse](#) [Tisknout](#)

Uživateli nejlépe hodnocený komentář

Asi takhle, Filip Moudrý , 19.02.2024 17:32:20

Svatá pravda. Ovčan je nepoučitelný. Bude se muset zase pořádně spálit, jako na konci třicátých let, aby nakonec poznal, že komunista je ta nejlepší volba.. Sice je to evidentní každému, kdo nepodléhá mediální masírce, už teď, ale ovčanovi se bez nabitého nosu zase nerozsvítí.

| 5 | 0

Další články z rubriky

16:20 „Když chudí nemají chleba, tak at'...“ Zbořil k nadávkám na „dezoláty“

ROZJEZD ZDEŇKA ZBOŘILA Traktory v ulicích evropských měst jsou podle Zdeňka Zbořila protestem proti ...

4:44 F-35 a jaderné zbraně. Profesor Krejčí a mrazivé údaje

20:30 Ukrajina se přibližuje goebbelsovské „totální válce“. Docent Valenčík ke korupci a výměnám velení

18:20 Proč inflace spadla? Protože už před rokem bylo draho. Markéta Šichtařová a zlá čísla

4:44 Poslední věc, co pětikoalici fungovala. Teď se hroutí, nejde to skrýt. Zaorálek vynesl na světlo

19:35 Neplatí, ještě si přidají na marži. Okamura vytáhl proti supermarketům. Ale i vládě